

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2018. október 18.*

„Előzetes döntéshozatal – Közös kereskedelempolitika – A Kínai Népköztársaságból származó bizonyos termékekre vonatkozó végleges dömpingellenes vám – A Kereskedelmi Világszervezet (WTO) vitarendezési testülete által az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményvel összeegyeztethetetlennek ítélt dömpingellenes vám”

A C-207/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Commissione tributaria di primo grado di Bolzano (bolzanói elsőfokú adóügyi bíróság, Olaszország) a Bírósághoz 2017. április 21-én érkezett, 2017. április 4-i határozatával terjesztett elő

a **Rotho Blaas Srl**

és

az **Agenzia delle Dogane e dei Monopoli**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta elnökhelyettes, az első tanács elnökeként eljárva, J.-C. Bonichot, E. Regan, J.-C. Fernlund, és S. Rodin (előadó) bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: R. Schiano tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. március 1-jei tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Rotho Blaas Srl képviseletében P. Bellante és B. Bonafini avvocati,
- az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Albenzio avvocato dello Stato,
- az Európai Unió Tanácsa képviseletében H. Marcos Fraile és E. Rebasti, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: N. Tuominen avocat,

* Az eljárás nyelve: olasz.

– az Európai Bizottság képviselőjében P. Stancanelli, N. Kuplewatzky és T. Maxian Rusche, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a Kínai Népköztársaságból származó egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2009. január 26-i 91/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 29., 1. o.), a 91/2009 rendelet módosításáról szóló 2012. október 4-i 924/2012/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2012. L 275., 1. o.) és a Kínai Népköztársaságból származó, valamint – kiterjesztés alapján – a Malajziában feladott, akár Malajziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az 1225/2009 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről szóló, 2015. március 26-i (EU) 2015/519 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2015. L 82., 78. o.; a továbbiakban együttesen: vitatott rendeletek) érvényességére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Rotho Blaas Srl és a l’Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (vám- és monopóliumügyi hivatal, Olaszország) (a továbbiakban: vámhivatal) között facsavaroknak az Európai Unióba történő behozatalára vonatkozó vámok, dömpingellenes vámok és hozzáadottértékadó (héa) módosítása keretében történő kivetése tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

- 3 A többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal (HL 1994. L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) az Európai Unió Tanácsa jóváhagyta a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó, 1994. április 15-én Marrakeshben aláírt egyezményt, valamint az ezen egyezmény 1., 2. és 3. mellékletében foglalt megállapodásokat (a továbbiakban együttesen: WTO-megállapodások), amelyek sorában szerepel az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (HL 1994. L 336., 11. o., a továbbiakban: 1994. évi GATT), valamint az az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 189. o.; a továbbiakban: a WTO dömpingellenes megállapodása).
- 4 A Tanács a 91/2009 rendelettel a Kínából származó egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára végleges dömpingellenes vámot vetett ki.
- 5 A WTO vitarendező testülete (a továbbiakban: DSB) 2011. július 28-án elfogadta az „Európai Közösségek – A Kínából származó egyes vas és acél kötőelemek behozatalára kivetett végleges dömpingellenes intézkedések” ügyre vonatkozó vizsgálóbizottsági jelentést és az azt módosító fellebbviteli testületi jelentést (WT/DS 397) (a továbbiakban: a DSB 2011. július 28-i határozata). E jelentésekben többek között megállapításra került, hogy az Unió a WTO dömpingellenes megállapodásának bizonyos rendelkezéseivel összeegyeztethetetlen módon járt el.
- 6 A DSB 2011. július 28-i határozatát követően a Tanács 2012. október 4-én elfogadta a 924/2012 végrehajtási rendeletet, amely többek között a 91/2009 rendeletben szereplő dömpingellenes vám csökkentésével módosította az utóbbi rendeletet.

- 7 A 2012. július 25-i (EU) 693/2012 tanácsi végrehajtási rendelettel (HL 2012. L 203., 23. o.) módosított, a 91/2009/EK rendelettel a Kínai Népköztársaságból származó egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámnak a Malajziában feladott, akár Malajziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára történő kiterjesztéséről szóló, 2011. július 18-i 723/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelettel (HL 2011. L 194., 6. o.) a dömpingellenes intézkedéseket kiterjesztették a Malajziában feladott, akár Malajziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára.
- 8 Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o., helyesbítés: HL 2009. L 7., 22. o.) 11. cikkének (2) bekezdésével összhangban tett intézkedések hatályvesztési felülvizsgálatát követően a Bizottság a 2015/519 végrehajtási rendelettel további 5 évre fenntartotta a 91/2009 rendelettel bevezetett és a 924/2012 végrehajtási rendelettel módosított dömpingellenes vámot.
- 9 2016. február 12-i határozatával a DSB új jelentéseket fogadott el, amelyek megállapították, hogy az Unió által az 924/2012 végrehajtási rendelettel elfogadott intézkedések nem összeegyeztethetők a WTO dömpingellenes megállapodás bizonyos rendelkezéseivel (a továbbiakban: a DSB 2016. február 12-i határozata).
- 10 A DSB 2016. február 12-i határozatát követően a Bizottság 2016. február 26-án elfogadta A Kínai Népköztársaságból származó, valamint – kiterjesztés alapján – a Malajziában feladott, akár Malajziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vám hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. február 26-i (EU) 2016/278 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2016. L 52., 24. o.; a továbbiakban: hatályon kívül helyezésről szóló rendelet).
- 11 Az említett rendelet 1. cikke a vitatott rendeletekkel bevezetett dömpingellenes vámokat hatályon kívül helyezi.
- 12 A fenti rendelet 2. cikke értelmében az annak 1. cikkében említett dömpingellenes vámok hatályon kívül helyezése az említett rendelet hatálybalépésének a 3. cikkében szereplő napjától hatályos, és nem szolgál az ezen időpont előtt beszedett vámok visszatérítésének alapjául.
- 13 A hatályon kívül helyezésről szóló rendeletet a WTO Vitarendező Testülete által dömping- és szubvencióellenes ügyekkel kapcsolatban elfogadott jelentés után az Unió által hozható intézkedésekről szóló, 2015. március 11-i (EU) 2015/476 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2015. L 83., 6. o.) alapján fogadták el.
- 14 E rendelet 1. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy amikor a DSB jelentést fogad el az Unió által a dömpingellenes szabályozása alapján hozott valamely uniós intézkedésről, a Bizottság az esettől függően a vitatott intézkedést hatályon kívül helyezheti vagy módosíthatja, illetve egyéb olyan különleges intézkedést fogadhat el, amelyet az adott ügyben megfelelőnek tart.
- 15 Az említett rendelet 3. cikke úgy rendelkezik, hogy „[a]z e rendelet alapján elfogadott intézkedések hatálybalépésük időpontjától kezdve hatályosak, és – eltérő rendelkezés hiányában – nem szolgálnak az ezen időpont előtt beszedett vámok visszatérítésének alapjául”.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 16 A Rotho Blaas bolzanói (Olaszország) székhelyű társaság, amely faépítmények esetében alkalmazandó csúcstechnológia előállításával és forgalmazásával foglalkozik.

- 17 A 2011. szeptember 8. és 2014. február 28. közötti időszakban a Rotho Blaas számos kérelmet nyújtott be több olasz vámhivatalhoz Thaiföldről származó facsavarok végleges behozatala vonatkozásában, amelynek során a thaiföldi hatóságok által kiállított eredetigazolásokat mutatott be.
- 18 Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által a csalárd, többek között Thaiföldről származó behozatal kapcsán kapott információk alapján a bolzanói vámhivatal utólagos ellenőrzéseket végzett a Rotho Blaas által teljesített behozatali műveletek tekintetében, és megállapította, hogy az ennek kapcsán kiadott eredetigazolásokkal ellentétben az importált áruk 75%-a valójában kínai eredetű volt, és hogy ezért az említett árukat jogellenesen részesítették vámmentességben.
- 19 Következésképpen a vámhivatal a 2016. október 14-i helyesbítő adómegállapítási határozattal a Rotho Blaast kamattal és késedelmi bírsággal növelt összegű vám, dömpingellenes vám és héa megfizetésére kötelezte.
- 20 A Rotho Blaas megsemmisítés iránti keresetet nyújtott be e határozattal szemben a kérdést előterjesztő bíróság előtt, amelyben a vitatott rendeletek *ex tunc* érvénytelenségére hivatkozott az Uniót a WTO dömpingellenes megállapodása alapján terhelő kötelezettségekre és különösen a DSB 2016. február 12-i határozatára tekintettel, mely utóbbival az említett rendeletekkel bevezetett dömpingellenes intézkedések összeegyeztethetlenségét megerősítették.
- 21 E tekintetben a Rotho Blaas hangsúlyozza, hogy a Bizottság e határozatot követően a hatályon kívül helyezésről szóló rendelettel a vitatott rendeletekkel bevezetett és módosított dömpingellenes vámokat hatályon kívül helyezte. Mindazonáltal kizárólag a Bíróság rendelkezik hatáskörrel arra, hogy kimondja olyan uniós jogi aktusok érvénytelenségét, mint a szóban forgó rendeletek.
- 22 A vámhivatal a kérdést előterjesztő bíróság előtt a Rotho Blaas érvelésével ellentétben azt állítja, hogy az uniós rendeletek általában csak *ex nunc*, nem pedig *ex tunc* hatállyal rendelkeznek. A hatályon kívül helyezésről szóló rendelet által kimondott hatályon kívül helyezés visszaható hatályának elismerése sértené a szóban forgó rendeletek hatályát.
- 23 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy ezért kérdést kell terjeszteni a Bíróság elé először is a vitatott rendeleteknek a DSB 2011. július 28-i és 2016. február 12-i, az említett rendeletek által bevezetett dömpingellenes intézkedéseknek a WTO dömpingellenes megállapodásával és az 1994. évi GATT-tal való összeegyeztethetlenségét megállapító határozatainak fényében fennálló érvényessége kapcsán.
- 24 Másodszor ilyen érvénytelenség esetében felmerül a kérdés, hogy ezen érvénytelenség *ex tunc* hatályú-e, azaz a vitatott rendeletek hatálybalépésének napjától kezdődik-e, vagy ellenkezőleg, *ex nunc* hatályú, vagyis az említett rendeletek hatályon kívül helyezése csupán a hatályon kívül helyezésről szóló rendelet hatálybalépésétől kezdve hatályos.
- 25 Ilyen körülmények között a Commissione tributaria di primo grado di Bolzano (bolzanói elsőfokú adóügyi bíróság, Olaszország) úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és az alábbi kérdéseket terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:
- „1) A [...] 91/2009 [...] rendelet, a [...] 924/2012 [...] végrehajtási rendelet[tel együtt], [és a] [...] 2015/519 [...] végrehajtási rendelet érvénytelen/jogellenes/összeegyeztethetetlen-e az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikkével és a WTO DSB 2011. július 28-i határozatával?
- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén a vitatott intézkedések alapján bevezetett dömpingellenes vámok hatályon kívül helyezése a hatályon kívül helyezésről szóló rendelet hatálybalépésétől vagy a vitatott intézkedés, vagyis a 91/2009 hatálybalépésétől kezdve bír-e joghatással?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdéstről

Az elfogadhatóságról

- 26 A Bíróság elé terjesztett észrevételeiben az olasz kormány kétségeit fejezi ki a Rotho Blaas azon joga vonatkozásában, hogy a kérdést előterjesztő bíróság előtt a vitatott rendeletek érvénytelenségére hivatkozzon, és ennek következtében az első kérdés elfogadhatóságát illetően, mivel e társaság az 1994. március 9-i WD Textilwerke Deggendorf ítéletből (C-188/92, EU:C:1994:90) eredő ítélkezési gyakorlat alapján az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésére hivatkozva könnyen kérhette volna az uniós bíróságtól annak megsemmisítését.
- 27 A Rotho Blaas megjegyzi, hogy ő maga nem vitathatta a vitatott rendeletek jogszerűségét, mivel valamely rendelet annak jellege folytán sem ténybeli, sem jogi szempontból nem képezheti magánszemély által előterjesztett egyedi megsemmisítés iránti kereset tárgyát, kivéve ha az bizonyítja, hogy a megtámadott rendelet őt közvetlenül és személyében érinti, és ezáltal őt a gazdasági szereplők összességétől eltérő helyzetbe hozza (1963. július 15-i Plaumann kontra Bizottság ítélet, 25/62, EU:C:1963:17).
- 28 E vonatkozásban az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azon általános elv, amely biztosítja minden jogalany számára azt, hogy a neki sérelmet okozó nemzeti intézkedéssel szemben indított kereset keretében az annak alapjául szolgáló uniós jogi aktus érvénytelenségére hivatkozzon, nem zárja ki azt, hogy e jog azon feltételnek legyen alárendelve, hogy az érintett ne rendelkezzen azzal a joggal, hogy az EUMSZ 263. cikk alapján közvetlenül kérhesse az uniós bíróságtól annak megsemmisítését. Mindazonáltal csak abban az esetben tekinthető úgy, hogy valamely személynek a szóban forgó jogi aktus megsemmisítése iránti kérelme kétség kívül elfogadható, ha kizárt, hogy e személy annak érvénytelenségére az illetékes nemzeti bíróság előtt hivatkozzon (lásd ebben az értelemben: 1994. március 9-i TWD Textilwerke Deggendorf ítélet, C-188/92, EU:C:1994:90, 23. pont; 2014. szeptember 18-i Valimar ítélet, C-374/12, EU:C:2014:2231, 28. és 29. pont; 2015. április 16-i TMK Europe ítélet, C-143/14, EU:C:2015:236, 18. pont).
- 29 Ezen összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy valamely természetes vagy jogi személy által olyan jogi aktussal szemben benyújtott kereset, amelynek e személy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében nem címzettje, csak akkor fogadható el, ha e személynek keresetösségi joga van, ami két esetben fordulhat elő. Egyrészt ilyen kereset csak azzal a feltétellel indítható, hogy e jogi aktus e személyt közvetlenül és személyében érinti. Másrészt az ilyen személy keresetét indíthat olyan végrehajtási intézkedéseket nem tartalmazó, rendeleti jellegű jogi aktussal szemben, amennyiben az őt közvetlenül érinti (lásd különösen: 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 59. és 91. pont; 2018. március 13-i Industrias Químicas del Vallés kontra Bizottság ítélet, C-244/16 P, EU:C:2018:177, 39. pont).
- 30 Tehát először is abban az esetben tekinthető úgy, hogy az olyan jogi személyeket, mint a Rotho Blaas, az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében kétségtelenül közvetlenül és személyükben érintik a vitatott rendeletek, ha nem hivatkozhatnak azok érvénytelenségére a kérdést előterjesztő bíróságok előtt (2016. február 4-i C & J Clark International és Puma ítélet, C-659/13 et C-34/14, EU:C:2016:74, 57. pont).

- 31 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a vitatott rendeletekhez hasonló, dömpingellenes intézkedéseket bevezető rendeletek normatív jelleggel rendelkeznek, mivel az érintett gazdasági szereplőkre általában vonatkoznak (lásd ebben az értelemben: 1984. február 21-i Allied Corporation és társai kontra Bizottság ítélet, 239/82 és 275/82, EU:C:1984:68, 11. pont; 2015. április 16-i TMK Europe ítélet, C-143/14, EU:C:2015:236, 18. pont).
- 32 Az ítélezési gyakorlatból azonban az következik, hogy valamely, dömpingellenes vám kivetéséről szóló rendelet a gazdasági szereplők több csoportját személyében érinthet, azon lehetőség sérelme nélkül, hogy más gazdasági szereplőket is személyükben érinthessen sajátos, és őket minden más személytől megkülönböztető jellemzőik miatt (lásd ebben az értelemben: 1991. május 16-i Extramet Industrie kontra Tanács ítélet, C-358/89, EU:C:1991:214, 16. pont; 2015. április 16-i TMK Europe ítélet, C-143/14, EU:C:2015:236, 22. pont).
- 33 Először is, a szóban forgó termék gyártói és exportőrei közül személyükben érintettek lehetnek azok, amelyek a szóban forgó termék dömpingjéért felelősek, mivel a kereskedelmi tevékenységükből származó adatokat használnak fel (2014. szeptember 18-i Valimar ítélet, C-374/12, EU:C:2014:2231, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 34 Másodsorban ugyanez lehet a helyzet az említett termék azon importőrei esetében is, amelyeknek viszonteladói árait figyelembe vették az exportárok képzése során, és amelyeket ennél fogva érintenek a dömping fennállására vonatkozó megállapítások (1990. március 14-i Nashua Corporation és társai kontra Bizottság és Tanács ítélet, C-133/87 és C-150/87, EU:C:1990:115, 15. pont; 1990. március 14-i Gestetner Holdings kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-156/87, EU:C:1990:116, 18. pont; 2015. április 16-i TMK Europe ítélet, C-143/14, EU:C:2015:236, 20. pont).
- 35 Harmadsorban továbbá ugyanez lehet a helyzet a szóban forgó termék exportőreivel kapcsolatban álló importőrök esetében, különösen abban az esetben, amikor az exportárat az ezen importőrök által a közösségi piacon alkalmazott viszonteladói ár alapján számították ki, és abban az esetben, ha ezen viszonteladói árak alapján számították ki magát a dömpingellenes vámot (1990. július 11-i Neotype Techmaslexport kontra Bizottság és Tanács ítélet, C-305/86 és C-160/87, EU:C:1990:295, 19. és 20. pont; 2015. április 16-i TMK Europe ítélet, C-143/14, EU:C:2015:236, 21. pont).
- 36 Márpedig a jelen esetben semmi nem utal arra, hogy a vitatott rendeleteket a Rotho Blaas egyedi helyzetét a gazdasági szereplőknek a jelen ítélet fenti 33–35. pontjában megnevezett valamely kategóriájához hasonlóan figyelembe véve fogadták el, vagy hogy egyéb okokból őt az említett rendeletek oly módon érintik, amely megkülönbözteti az érintett dömpingellenes intézkedések alá tartozó termékek egyéb importőreitől.
- 37 Ebből következően nem állapítható meg, hogy Rotho Blaast kétséget kizáróan az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében személyében érintették az említett rendeletek.
- 38 Másodszor azon kérdést illetően, hogy a Rotho Blaas nyilvánvalóan nyújthatott-e be keresetet a vitatott rendeletekkel szemben az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó fordulata alapján, mivel azok olyan rendeleti jellegű jogi aktusok, amelyek őt közvetlenül érintik, és amelyek nem vonnak maguk után az említett rendelkezés értelmében vett végrehajtási intézkedéseket, elegendő rámutatni, hogy az illetékes nemzeti hatóságok által elfogadott jogi aktusok alapján kötelezik a vitatott rendeletekkel bevezetett dömpingellenes vámok kifizetésére az érintett gazdasági szereplőket, ahogyan egyébiránt az alapügyben a Rotho Blaast is.
- 39 A vitatott rendeleteket tehát nem lehet úgy tekinteni, mint amelyek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó fordulata értelmében nyilvánvalóan nem vonnak maguk után végrehajtási intézkedéseket.

40 A fentiekre tekintettel nem állapítható meg, hogy a Rotho Blaas a jelen ítélet 29. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében kétségkívül kérhette az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján a vitatott rendeletek megsemmisítését, és ezért nem hivatkozhat e rendeletek érvénytelenségére a kérdést előterjesztő bíróság előtt.

41 Ebből következően az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés elfogadható.

Az ügy érdeméről

42 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a vitatott rendeletek érvénytelenek-e az 1994. évi GATT VI. cikkére és a DSB 2011. július 28-i határozatára tekintettel.

43 Előljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az olyan nemzetközi megállapodás rendelkezéseire, amelynek az Unió szerződő fele, csakis azzal a feltétellel lehet hivatkozni valamely másodlagos uniós jogi aktus megsemmisítése iránti kereset vagy az ilyen jogi aktus jogellenességére alapított kifogás alátámasztására, hogy egyrészt ezen megállapodás természetével, illetve rendszerével az nem ellentétes, másrészt pedig, hogy e rendelkezések a tartalmuk vonatkozásában feltétel nélkülinek és kellően pontosnak tűnnek (lásd különösen: 2015. január 13-i Tanács és társai kontra Vereniging Milieudefensie és Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht ítélet, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2015:4, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E rendelkezésekre kizárólag e két feltétel együttes teljesülése esetén lehet az uniós bíróság előtt valamely uniós jogi aktus jogszerűségének értékelése érdekében hivatkozni.

44 Márpedig a WTO-megállapodásokkal kapcsolatban az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy azok, jellegükre és szerkezetükre tekintettel, főszabály szerint nem szerepelnek azon jogi normák között, amelyekre figyelemmel a Bíróság felülvizsgálhatja az uniós intézmények jogi aktusainak jogszerűségét (lásd különösen: 1999. november 23-i Portugália kontra Tanács ítélet, C-149/96, EU:C:1999:574, 47. pont; 2005. március 1-jei Van Parys ítélet, C-377/02, EU:C:2005:121, 39. pont; 2016. február 4-i C & J Clark International és Puma ítélet, C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 85. pont).

45 E vonatkozásban a Bíróság különösen kiemelte, hogy annak elfogadása, hogy az uniós jognak a WTO szabályaival való összhangjának biztosítása közvetlenül az uniós bíróságra hárul, megfosztaná az Unió jogalkotó vagy végrehajtó szerveit attól a mozgástértől, amellyel az Unió kereskedelmi partnereinek hasonló szervei rendelkeznek. Nem vitatott ugyanis, hogy a megállapodások bizonyos szerződő felei, köztük az Unió kereskedelmi szempontból legjelentősebb partnerei, a WTO-megállapodások tárgya és célja alapján éppen arra a következtetésre jutottak, hogy e megállapodások nem tartoznak azon jogi normák közé, amelyek alapulvételével bíróságaik a belső jogszabályaik jogszerűségét felülvizsgálják. A viszonyosság ilyen hiánya – ha elfogadják – azzal a kockázattal járna, hogy kiegyensúlyozatlanná válna a WTO-szabályok alkalmazása (lásd különösen: 1999. november 23-i Portugália kontra Tanács ítélet, C-149/96, EU:C:1999:574, 43–46. pont; 2008. szeptember 9-i FIAMM és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-120/06 P és C-121/06 P, EU:C:2008:476, 119. pont; 2014. december 18-i LVP-ítélet, C-306/13, EU:C:2014:2465, 46. pont).

46 Közelebbről a Bíróságnak már alkalma nyílt megállapítani, hogy valamely gazdasági szereplő azon lehetősége sem fogadható el, hogy az uniós bíróság előtt arra hivatkozzon, hogy valamely uniós szabályozás összeegyeztethetetlen a DSB-nek a jelen ügyben szóban forgó 2011. július 28-i határozatához hasonló valamely határozatával. A DSB-nek a WTO szabályainak megsértését megállapító ajánlásai vagy határozatai ugyanis – a jogi hatályuktól függetlenül – főszabály szerint alapvetően nem különböztethetők meg a WTO keretében valamely tag által vállalt kötelezettségeket tartalmazó anyagi szabályoktól. Ily módon a DSB-nek a fent említett szabályok megsértését megállapító valamely ajánlására vagy határozatára – a WTO megállapodásokban szereplő anyagi szabályokhoz hasonlóan – főszabály szerint nem lehet az uniós bíróságok előtt annak bizonyítása

érdekében hivatkozni, hogy valamely uniós szabályozás az említett ajánlással vagy határozattal összeegyeztethetetlen (2011. november 10-i X és X BV ítélet, C-319/10 és C-320/10, nem tették közzé, EU:C:2011:720, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 47 Kizárólag két kivételes helyzetben, amelyek az uniós jogalkotó azon szándékához kapcsolódnak, hogy ő maga korlátozza a WTO-szabályok alkalmazására vonatkozó saját mozgásterét, ismerte el a Bíróság, hogy az uniós bíróságra hárul adott esetben valamely uniós jogi aktus, illetve a végrehajtása céljából hozott aktusok jogszerűségének a WTO-megállapodásokra vagy a DSB-nek az e megállapodások megsértését megállapító határozataira tekintettel történő felülvizsgálata (lásd ebben az értelemben: 2015. július 16-i Bizottság kontra Rusal Armenal ítélet, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 40. pont).
- 48 Először is arról az esetről van szó, amikor az Unió e megállapodások keretében vállalt valamely különös kötelezettséget szándékozott teljesíteni, másodsor pedig ha a szóban forgó uniós jogi aktus kifejezetten utal az említett megállapodások meghatározott rendelkezéseire (lásd ebben az értelemben: 2015. július 16-i Bizottság kontra Rusal Armenal ítélet, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 49 A fenti szempontokra tekintettel kell tehát a jelen esetben meghatározni, hogy vizsgálható-e a vitatott rendeletek érvényessége a GATT VI. cikkére és a DSB 2011. július 28-i határozatára tekintettel.
- 50 Először is az alapügyben szóban forgó 91/2009 rendeletet illetően rá kell mutatni, hogy e jogi aktus nem utal kifejezetten az 1994-évi GATT VI. cikkének pontos rendelkezéseire, és az sem tűnik ki belőle, hogy e rendelet elfogadásával a Tanács az említett megállapodás vagy általánosabban a WTO megállapodások keretében vállalt különös kötelezettséget kívánt volna végrehajtani.
- 51 Amennyiben a kérdést előterjesztő bíróság kérdése közelebről az említett rendeletnek a DSB 2011. július 28-i határozatára tekintettel fennálló érvényességére vonatkozik, elegendő megállapítani, hogy e határozat későbbi, és ezért nem képezheti annak jogalapját.
- 52 Ezt követően a 924/2012 és a 2015/519 végrehajtási rendeletet illetően, noha e rendeletek bizonyos mértékben az Unió azon szándékát fejezik ki, hogy megfeleljen a DSB 2011. július 28-i határozatának, ez a jogszerűségnek a WTO-szabályokra tekintettel történő felülvizsgálatát lehetővé tévő helyzetek kivételes jellegére figyelemmel, ahogyan az a jelen ítélet 47. pontjában is szerepel, nem lehet elegendő annak megállapításához, hogy az említett rendeletek elfogadásával az Unió a WTO keretében vállalt olyan különös kötelezettséget kívánt teljesíteni, amely alkalmas a WTO-szabályokra az uniós bíróság előtt történő hivatkozás lehetetlensége alóli kivétel igazolására és a szóban forgó uniós jogi aktusok jogszerűségének az uniós bíróság által e szabályokra figyelemmel történő felülvizsgálatának lehetővé tételére (lásd ebben az értelemben: 2005. március 1-jei Van Parys ítélet, C-377/02, EU:C:2005:121, 42–48. pont; 2016. február 4-i C & J Clark International és Puma ítélet, C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 93–98. pont).
- 53 A 2015/519 végrehajtási rendelet ugyanis csupán egy további ötéves időszakra megerősíti a dömpingellenes vám kivetését az e vám hatályvesztését megelőző felülvizsgálatot követően, anélkül hogy említést tenne a DSB 2011. július 28-i határozatáról. Ezenkívül konkrétan a WTO-szabályokból eredő kötelezettségeket sem említi.
- 54 Végül a 924/2012 végrehajtási rendeletet illetően kétségtelen, hogy annak bizonyos preambulumbekendései hivatkoznak az említett határozatra, említve az abban foglalt következtetéseket. Az uniós jogalkotónak nem az e következtetéseknek való pontos megfelelésre irányuló szándéka tűnik ki azonban belőle, hanem arra, hogy azokra tekintettel elvégezze az érintett dömpingellenes vámok felülvizsgálatát, megőrizve a WTO-szabályok e vonatkozásban történő alkalmazása során őt megillető mérlegelési mozgásterét.

- 55 Ezenkívül e rendelet a fentihez hasonló szellemben, átfogóan említi többek között a WTO dőmpingellenes megállapodását.
- 56 E körülményekre figyelemmel nem állapítható meg, hogy a vitatott rendeletek jogszerűsége az 1994. évi GATT VI. cikkére vagy a DSB 2011. július 28-i határozatára tekintettel értékelhető.
- 57 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy az első kérdés vizsgálata nem tárt fel egyetlen olyan tényezőt sem, amely érintheti a vitatott rendeletek érvényességét.

A második kérdéstről

- 58 Mivel a második kérdést arra az esetre terjesztették elő, ha a vitatott rendeletek érvénytelenek lennének, arra nem kell választ adni.

A költségekről

- 59 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

Az első kérdés vizsgálata nem tárt fel egyetlen olyan tényezőt sem, amely érintheti a Kínai Népköztársaságból származó egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára végleges dőmpingellenes vám kivetéséről szóló, 2009. január 26-i 91/2009/EK tanácsi rendelet, a 91/2009 rendelet módosításáról szóló, 2012. október 4-i 924/2012/EU tanácsi végrehajtási rendelet vagy a Kínai Népköztársaságból származó, valamint – kiterjesztés alapján – a Malajziában feladott, akár Malajziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára vonatkozó végleges dőmpingellenes vámnak az 1225/2009 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről szóló, 2015. március 26-i (EU) 2015/519 bizottsági végrehajtási rendelet érvényességét.

Aláírások